

Leren lezen deed je met het leesplankje van Aap, Noot, Mies. Daarna volgden al rap de boekjes van Ot en Sien. Wie herinnert zich deze nog? Pure nostalgie zoals het verhaal van deze week. Wie bezocht de Openbare Bibliotheek in de vroegere school 3? Tja, dat was heel wat, als je van lezen hield. Geen vergelijk met de huidige nieuwe bieb! Maar wat werd er genoten van de geleende boeken. Ja toch!(BL)

Naer d'n bibeletheek

Lere leze deej je in d'n êeste klas van de lêêgere school met 'n leesplanksie en boeksies van Ot en Sien en An en moe en de juf die aandelôôs elleken dag 't bord letterlijk vol kallekte. D'r benne uitzonderinge netuurlijk, m'n zussie kon al goed leze en schrijve voordà ze naer school gong. As ie uit 'n familie kwam waer veul geleze wier, nam ie dien aerd al gaauw over en gong ie as 8- of 10jaerige al naer d'n bieb.

In die ouwe schoolgebouwe, in dut geval de Henri Dunantschool, hong aal z'n daege 'n muf, dor haarestluchie zôôdrao je deur die grôte groene deure de gang binne stapte. As me geheuge me nie in de steek laet, in de gang drek rechtsaf, glôô 'k. Van 't persenêel van de bieb in die tije weet 'k 'r nog mor twêê, aallebaai daomes. Dien êêne was 'n blonde daome met 'n Rotterdams accent en die d'r verschrikkelijk bij brouwde, 'k vong 't eerlijk gezeed mor 'n bietje 'n bobberharses. Op dien aandere, 'n jonge knappe maaid, was 'k as 12jaerige hopelôôs verliefd, zôôdà 'k een hôôd zô rôôd as 'n boei kreeg as ze m'n boeksie afstempelde. 'k Glôôf, nêent 'k weet 't wel zeker, dà ze Van Rees hiettende. Je ken 't je aailijk nie meer voorstelle, mor d'r wier gerôôkt as 'n bovebôôt in d'n bieb. Op de leestaofels en in de vaainsterbanke, overaal stinge d'r asbakke. 't Zag t'r somtijde blaauw van de rôôk.

Je lêende boeke die elleke jonge lêende, 't bekende waarek: Arendsoog, Dik Trom, Pietje Bel, Scheepsjonges van Bontekoe, Kameleon en gao zô mor deur. Haost onvermijdelijk wazze de boeke van Klaos Norel. Bekant aalle boeke die over vaere en de zêê gonge, hê 'k van 'm geleze. Gek genogt kwam 'k pas veule jaere laeter 't boek 'Manne van Slierecht' tege. Een prachtige roman over 't harde leve van buitenafloi. 't Hiet dan wel 'n roman mor d'r wor waainig in geromantiseerd. Zôas Norel 't beschrijft, zô was 't gewoon.

't Mooiste van leze is netuurlijk dà je i je fantasie percies weet hoe aalle mense d'r uit zien. Je maok je aaige plaetjies d'r bij zôêgezed. Somtije maoke ze van 'n boek 'n fillem, mêêstal klopt 'r dan niks meer van en zie je mense die in 't boek hêemel nie voor komme. Dus dikkels, gelukkig nie aaltijd, is 't dan 'n teleurstelling.

Luisterboeke wazze vroeger allêên voor slechtiendes en blinde. Nou is dat hêêlemael 'in'.

Kijk mor is bij Bol of Amazon en tik eefies 'luisterboek' in. Je gao lekker loi achterover in 'n stoel legge mè je tablet of je smartphone, oordoppies in en je hoor 'n bekende Nederlander met 'n rustige stem 't hêêle boek voorleze. Daer hoef ie nie slechtiend of blind voor te weze. Vroeger gong ie met 'n staapel boeke op vekansie, tegenwoordig douw ie dat in 'n e-reader of tablet. Begrijp me goed mense, ik volleg aalles op de voet wat ICT betreft, mor wat is t'r nou beterder? De krant leze op 'n tablet of 'n stuk pepier? Neeje, geef mijn dan mor 'n stuksie pepier. En boeke leze? Gewoon ok op pepier netuurlijk!

Een mandemaokertie